

Blízká setkání třetího druhu aneb příběhy muslimů v Austrálii

- CZ24 News | 28. června 2020

AUSTRALIE: Někteří kážou, že muslimové jsou všichni stejní, já tvrdím, že nejsou. Jsou ale docela jiní než my, Evropané. V tomto textu se pokusím dát tomu spíše neutrální tón, vše jsou to příběhy z první ruky. Snad jen ještě dodám, že během svého 5letého pobytu v Austrálii jsem se osobně stýkala s muslimy, kteří přijali prozápadní styl.

BÝVALÁ KOLEGYNĚ Z BANGLADÉŠE SI KOLEDUJE O UKAMENOVÁNÍ

Hádejte se se mnou, ale je to asi nejtolerantnější a nejobětavější člověk, co znám.

Monira z Bangladéše bydlela ve dvoupokojovém bytě s kamarádkou, každá měla svůj pokoj. A když se ke kamarádce nastěhoval její bratr, Monira se dobrovolně přestěhovala do pokoje s kamarádkou a pro ni cizímu týpkovi přenechala svůj pokoj, za který ale nadále platila v plné výši.

Zeptala jsem se jí, jestli je správný můj pocit, že muslimští muži se ke mně coby křesťance, a tedy z jejich pohledu kafrovi, úplně jinak než k ní. Přisvědčila. Styděla se.

Jednou jsme si povídali o jednom z pilířů islámu zvaném Zakat, tedy charita. Je to úplný základ její víry, něco tak povinného jako nic, co jsem poznala v naší kultuře, a to беру v potaz i daně. Ptala jsem se Moniry a co když třeba nezaplatí, nebo zaplatí méně, nebo si řekne, že příště zaplatí víc, tentokrát to nevyšlo. Chápete, však jsme lidi. Ona na mne s hrůzou koukala a mlčela. „Vždyť to nikdo nezjistí,“ povídám jí. „Bůh to bude vědět!“ odpověděla ona.

Vzala jsem kolegyni do české restaurace v Sydney jménem Tommy's Beer Cafe a mimochodem, všem moc chutnalo. Monire jsem doporučila svíčkovou s tím, že jsme požádali servírku, ať vyndá všechn špek, protože ona opravdu vepřové nejí. Vůbec jí ale nevadilo zapít to becherovkou.

Na té večeři byla Monira se svým přítelem z Indie. Hinduistou. Když jsem z Austrálie odjížděla, už spolu bydleli a normálně spolu provozovali sex, jak mi přiznala s úsměvem. Vsadím se, že tahle snědá kráska v šortkách má při návštěvě rodného Bangladéše burku nebo aspoň hidžáb. Ale za to, že má mimomanželský sex s nemuslimem, jí tam jednoznačně hrozí ukamenování.

KOZA JE DOBRÁ NA VŠECHNO

Měla jsem krátce spolubydlící z Nepálu. Krátce proto, že soužití s nimi bylo naprosto nesnesitelné. Byli to dva muslimští Nepálci a ano, vím, že muslimů je tam menšina. Každou noc, tím myslím opravdu úplně každou, začali o půlnoci vařit nejspíš několikachodovou večeři, protože ji vařili několik hodin. Já měla pokoj hned vedle kuchyně a bylo to peklo, vůbec jsem nespala. Ráno byla kuchyň ve stavu jako po výbuchu. Všude se válely hromady odpadků, zbytků jídla a mezi tím se promenádovali obří švábi.

Jednou jsem si tak vařila, zatímco oni si připravovali maso na večer. Vypadalo jinak, než na co jsem zvyklá, a i smrdělo jinak. Ptám se, co to je a oni prý že koza. Jestli prý chci ochutnat. Já že ne, u nás

na kozí maso nejsme moc zvyklí. Oni se smáli.

S uličnickým úsměvem řekli, že koza je dobrá na všechno. Oči se jim leskly a já věděla, co mají na mysli.

TRABLE SE SMLUVENÝM SÑATKEM

V Austrálii za těch pět jsem vystudovala dvě college (vyšší odborné školy), obě zaměřené na business a management. V té druhé s názvem Australian Academy of Commerce jsem se vždy přihlásila ke kurzům mladého Inda Vishu. Bylo mu necelých třicet i když vypadal trochu starší a občas nám vyprávěl o trampotách s domluveným sňatkem, na který kývl. Neměl prý štěstí sehnat si nevěstu západním způsobem, a tak to vzdal a dal rodičům souhlas.

V praxi to je tak, že jeho rodina v Indii osloví rodinu z podobného okruhu (pozor, je mnoho větví islámu a při vdavcích se na to hodně kouká). Když mají holku na vdávání, několik členů Vishovy rodiny se s ní sejde, pochopitelně ona tam má také své rodinné příslušníky. Tenhle výsadek potvrdí nebo odmítne nevěstu. Pak probíhá komunikace výhradně mezi rodiči ženicha a nevěsty a tihle dva jsou o tom maximálně informováni.

Nejvíc mne pobavilo, když měli zástupci nevěsty jít se podívat do ženichova domu. Do toho indického, pochopitelně, do Austrálie se netrmáceli.

Vishu povídá: „Nevěsta nesmí do domu ženicha před svatbou vkročit. Ale na to už se dnes tak nehraje. Nevěstě poslali fotky na mobil.“

FAMILY MAN A INTERNET WOMAN

Moje kamarádka ze Slovenska chodila s Turkem jménem Haydar, do kterého se bláznivě zamilovala. Měl dvě děti, ani o jedno se vůbec nestaral, kamarádka přitom bydlela se svým synem a společně vařili, uklízeli, nakupovali. Ale jak jí několikrát řekl, Haydar byl family man, zatímco ona internet woman.

Byl to zlatíčko. Přišlo mu v pořádku, že ona je jeho girlfriend, ale na dovolenou by jel s jinou ženou. Přivedl do jiného stavu 21letou dívku (to už s kamarádkou nechodil, ale byli v kontaktu) a o dítě se vůbec nezajímal. Když se ho kamarádka zeptala, proč si tedy nedal trochu pozor, odpověděl, že si tak moc užíval jejího mladého těla. Jemu je padesát, kamarádce bylo čtyřicet.

Dával si inzeráty, kde hledal uklízečku. To ještě chodil s kamarádkou. Ona mu na to přišla a přiměla mne, ať mu napíšu, jakoby něco tušila. Vydávala jsem se za mladou, naivní Polku a on mi hned volal, jeho normální hlas, který jsem předtím několikrát slyšela, se změnil v takový ten hluboký, co si někteří muži myslí, že na ně vábí samičky. Říkal, že se moc těší, jak se dobře poznáme. Prý se o mne postará. Prý mi bude nosit Turkish delight, tedy vyhlášenou tureckou sladkost. Uklízečce!

A JEŠTĚ PÁR MINIPŘÍBĚHŮ

Měla jsem muslimského kolegu z Iráku, nemohla jsem s ním být minutu sama, aniž by se mě nesnažil líbat.

Kolega z Afghánistánu ukradl moje telefonní číslo a volal mi ve tři ráno jak je osamělý.

Zákaznice v obchodě, v němž jsem pracovala, úplně zahalená v burce a tak, v tom úzkém proužku na oči měla ty oči moc pěkně namalované a bylo vidět, že se mile usmívá. Přesto bylo zatraceně nepříjemné mluvit s někým, kdo si před vámi úmyslně zakrývá tvář.

Spolužačka z Indie měla vysokou školu a praxi jako laborantka, jako my ostatní v Sydney pracovala na podřadnějších pozicích. Strašně milá, chytrá a vnímavá. Muslimka. Její jméno bohužel už nevím, i když ona si zapamatovala to mé hned.

Monira mi vyprávěla příběh své kamarádky, holky, co konvertovala k islámu. Byla vdaná. Jeden čas měl její manžel zdravotní problémy a skoro nemohl jíst. Ona tedy taky skoro nejedla. Dobrovolně. Považovala to za samozřejmé.

Viděla jsem muslimský pár, ona v hidžábu, on v té jejich čapce, na autobusové zastávce. Bylo tam jen jedno místo na sezení a i když ona byla ve vysokém stupni těhotenství, on seděl a ona stála nad ním.

Smluvené sňatky, kdy žena se stane prakticky majetkem muže, znamenají, že potkáte manžela zanedbaného, se špinavou tváří i rukama, smradlavého že by to zabilo orla v letu a za ním sotva stačí po krůčcích našlapovat nádherná, mnohem mladší, krásně upravená, namalovaná a voňavá žena.

Na pláži jsem často viděla muslimské rodiny. Pán a vládce v šortkách, vypracované a potetované tělo, rajtoval s dětmi ve vlnách. Jeho manželka celá v černém trčela na písku a civěla, jak se zbytek její rodiny chladí v moři a dobře se baví.

V obchodním centru v Bankstownu, kde žije nejvíc muslimů z celé Austrálie, prakticky 30 % (v australské populaci tvoří muslimové necelá 3 procenta), jsem pracovala i nakupovala. V obou směrech proudí desítky černých zahalených postav, často vedle nich jejich manželé, bratři, otcové. A já nikdy nepochopím, jak si tu svou mohli poznat. Ale však vím, to ona si musí hlídat své pány, že.

ARAB JAKO ARAB

Mimochodem, křesťané z Blízkého východu jsou na tom mentalitou a kulturou úplně stejně jako muslimové. Poznala jsem jich několik. Kolega z Egypta, který si v Austrálii užíval plnými doušky se chystal oženit s křesťankou z Egypta. Byl si jistý, že v šestadvaceti bude ještě panna. Mé kamarádce Slovence, která bydlela v jednom pokoji se svým dospělým synem (bydlení je speciálně v Sydney velice drahé) a do toho pokoje když syn nebyl doma si vodila muže, se kterými chodila, tak té milý Egyptan pověděl, že kdyby tohle dělala jeho matka, musel by jí zabít.

ZÁVĚREM

Nejsou všichni zlí, netolerantní a agresivní. Můžu to dosvědčit. Možná to mějte na paměti, až budete příště házet všechny do jednoho pytle. Jenže i ten nejmilejší, nejmírumilovnější muslim má v sobě rozbušku. Jako když odervete z granátu pojistku, právě takhle snadné je pro ně se zradikalizovat.

Jaký je rozdíl mezi přátelským muslimem a teroristou? Pár týdnů.

Radikalizace hraje na struny, které jsou přítomné u každého muslima. Stačí když vyslyší Alláhovo volání po džihádu, což je jednoduše všudypřítomná součást víry.

Autor: Jitka Moody

Zdroj: <https://jitkamooddy.com>